

планеты-ты и на нашѣхъ-тѣхъ земѣхъ; то отъ само себе свѣти и прилича на едно запалено голѣмо клѣбо, кое-то непрѣстайно пламти. Кога-то е ясно врѣмя слънце-то грѣе съ всичкѣхъ-тѣхъ си свѣтлинѣхъ, и чловѣкъ не може да погядне въ него, защо-то му ся заслѣпяватъ очи-тѣ отъ силнѣхъ-тѣхъ свѣтлинѣхъ; и кога-то е заслонено отъ мъгѣхъ или облакъ, тогава лесно може да му ся види валчевина-та. Звѣздобройци-ти съ телескопы съгядали на него нѣкаквы-си малкы черны пѣпки, и по тѣхъ ся увѣрили, че и слънце-то ся връти около себе; защо-то тѣхъ пѣпки едно по друго рядомъ ся видятъ и дѣватъ отъ око, а послѣ пакъ ся явяватъ. Звѣздобройци-ти забѣлѣжили и прѣсмѣтнали, че слънце-то ся заврѣтя около себе по веднажъ въ 25 дни.

Слънце-то е много, твърдѣ много ядро и голѣмо; то е единъ милліонъ и триста хыляды пѣти по-голѣмо отъ земѣхъ-тѣхъ ни, и нѣе сми на далечъ отъ него на шестдесять и девять милліона часове.

А какво нѣщо е слънце-то? що гори у него и какъ ся прѣскатъ отъ него свѣтлина и топлина? — Затова малко нѣщо ся знае наздраво; нѣ учени-ти все понабаткватъ по нѣщо.

Наздрави се знае само, че свѣтлина-та достига до земѣхъ-тѣхъ ни много брѣзо; тя достига до насъ за осѣмъ и половинѣхъ минути, а то ще рѣче, че на минутѣхъ изминува по 8 милліона часове пѣтъ. А колко е и каква е тая брѣзота вые щете ѣхъ проумѣете, ако ѣхъ поерѣщнемъ съ другѣхъ нѣкоѣхъ познатѣхъ брѣзотѣхъ. Една топка, врѣлена изъ топѣхъ, ако бы лѣтяла все съ онѣхъ скоростъ, коѣхъ-то има, кога излѣзе изъ тона, трѣбуваше да лѣти цѣлы 25 години за да стигне до